



Olofsson Placid, a lelki szakmunkás

2015 május 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az 1945-ös magyarországi szovjet megszállás során a polgári lakosság mérhetetlenül sok szenvedésnek volt kitéve.

A gy?ztes Vörös Hadsereg katonái a meghódított területeken – így hazánkban is – megkezdték a lakosság javainak

zabralását, széthordását, illetve a nők tömeges megbecstelenítését. A korszak túlélésében rettenetes képek maradtak meg az időszakról: felrobbantott hidak, lótetemek, üszkös romok, útszélén heverő holtak látványa tárult a túlélők fáradt szeme elé.

A Kárpát-medencében a világégés nem ért véget 1945 áprilisában, hiszen a megszállók tovább folytatták a háborút: több mint hétszázezer személyt hurcoltak málenkij robotra (kényszermunkára) a Szovjetunióba, ahonnan csak keveseknek adatott meg a hazatérés öröme.



Sokszor a leghétköznapibb szituációban kerültek emberek a Szibériába tartó marhavagonokba: valakit a pékség előtti sorból rángattak ki az oroszok, mást a falu szélén lévő kúttól rángattak fel a teherautóra saját kiskorú gyermekei szeme láttára. Közéjük tartozott az akkor harminc éves atya, Olofsson Placid, akit 1939-ben szenteltek pappá, és a városi bencés gimnázium egyik 68 fős (!) osztályának osztályfőnöke volt.

1946 tavaszán tartóztatta le a kommunisták által létrehozott politikai rendőrség, az ÁVO, azon egyszerű oknál fogva, hogy tanárként és papként is igyekezett a közéletben a keresztény utat megmutatni a háború borzalmain túlélte embereknek. Később így vallott letartóztatása utáni pillanatokról, az Andrássy út 60. lakláról: *„Huszonhat éves koromban főtisztelendő osztályfőnök úr voltam, aztán átléptem ott a küszöbön, és az rúgott belém, aki akart, ott én már nem voltam ember.”* Több hetes borzalmak, megpróbáltatások – melyek közt mindennaposak voltak a verések, kínzások – után adták át a szovjet hadbírósnak, amely tíz év kényszermunkára ítélte. Először a Conti utcai fogdába került, ahol a szovjet katonák végéig pucoltattak vele, papi reverendája miatt sokszorosan megalázták.

Innen került a Szovjetunió egyik kényszermunkatáborába a Brjanszk közelében lévő hatalmas erdőszéligébe, ahol fakitermelésen dolgozott több száz társával együtt. Letartóztatása után nem sokkal döbbsent rá arra, hogy a Jóisten fontos szerepet adott neki: tartania kell a társaiban a lelket, biztatnia kell őket, egyben lelki támasznak, vagy ahogy maga mondta lelki szakmunkásnak kell lennie ebben a borzalmas helyzetben. A túlélés szabályait négy pontban foglalták össze rabtársaival együtt, melyek közül a legfontosabb az volt, hogy nem szabad panaszkodnia az embernek, hiszen ezzel semmi sem oldódik meg, nem garantálja a túlélést, és ami a legfontosabb, nem kerülnek közelebb a hazajutáshoz.

Placid atya nagyon sok embernek segített túllendülni a nehézségeken, a kilátástalanság miatti depresszió, illetve azon a tényen, hogy a halál minden nap aratott köztük. A 876-os nép ellensége, ahogy szólították Placid atyát a gulagon a mindennapok „örömeire” próbálta felhívni a különböző helyeken összeeszedett rabtársai figyelmét. Ezek között emelte ki azt, amikor a reggeli létszámellenőrzésnél – ami akár két órán át is tarthatott – nem verte le az arcát a sapkát, így nem kellett a mínusz 35 fokos hidegben fedetlen fejjel állnia, vagy, amikor egy egész darab zöldséget talált a levesében.

Legnagyobb próbatételét is a szovjet táborban kellett átélnie: nem volt hajlandó hitét megtagadni, ugyanis festőüzemi munkásként nem vállalta egy egyházgyalázó plakát elkészítését. Túlélte ezt a megpróbáltatást, megerősítette a hitében, és könnyebben tudta magát túltenni a reménytelenség, a hideg, a vicsorgó farkutyák, és a féktelenül vallásellenes pribékek jelentette mindennapokon.

Olofsson atya papként nézett szembe a kommunizmus borzalmaival, ami számára sokkal több megpróbáltatást jelentett, mint a civilek számára. A szovjetek mindenkinél jobban gyűlölték a papokat, igyekeztek a rabtársaikat feltüzelní a „csuhások” ellen, sok esetben sikerrel. A vamzereket cserébe olyan elnyökhöz juttatták, mint egy új sapka, vagy egy nagyobb adag étel, ami ott, a földi pokolban valóságos kincsnek számított.

Nem hallgathatjuk el azon tényt sem – amit Placid atya is megerősített – hogy voltak az embertelenségben önmagukat nem feladó emberek a hatalom oldalán. Közéjük tartozott a táborparancsnok, aki nem bántotta a foglyokat, sőt az atyával – a körülményekhez képest – kifejezetten barátságos volt.

Olofsson Placid szovjetunióbéli megpróbáltatásai – amiket fantasztikus akaraterővel, türelemmel viselt – 1955 szeptemberében értek véget, amikor hivatalosan is megtudták a helyi szervek, hogy hazatérhetnek. Novemberben érkezett magyar földre, ahol rövid pesterzsébeti segédmunka után kapcsolódott be – kényszerűségben – az egészségügy világába beteghordóként, majd mosodásként.

Hazatérése után megfigyelték, ráadásul nem kívánt osztozni a békepapok által szervezett, az Állami Egyházügyi Hivatal közreműködésével kontrollált egyházi életben, így kényszerben vállalt munkát az említett területeken.

Az 1970-es évek közepétől a Budai Ciszterci Szent Imre plébánián segédkezett Szabó Géza atya mellett, majd egyre több katolikus körben vált ismertté személye. Placid atya számára az 1990-es év hozott változást: felmentették a korábbi vádak alól, ám számára mégsem ez volt a legnagyobb elégtétel: 1996-ban találkozhatott a Szentatyával, több zarándoklatot vezethetett, illetve élete célját is sikerült elérnie: segíthetett a fogolytáborokban rabtársai tucatjain. Nem véletlenül fogalmazott így: *„Nem voltam sem vértanú, sem hős, csak túl akartam élni ezt a poklot. Isten segítségével sikerült.”*

Szabó Ákos - történész

www.hirado.hu - Látószög

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következı címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következı címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló